

Fjord, saa er det dog kun en ringe Part af de 78,000 Kr., der i Fjor blev bevilget, der vil gaa til Erstatning for den. Men der synes ikke at være Uenighed om, at vi i det hele taget skal bevilge Beløbene.

Bramsen: Overfor den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at disse 78,000 Kr. plus de 10,000 Kr. ikke alle sammen skulde angaa Hvide Sande, skal jeg selvfølgelig ikke insistere, men det er altsaa ikke min Skyld, naar jeg er gaaet ud fra, at Forholdet var saaledes. Jeg vil ikke her nævne, at der i det andet Ting kun er blevet talt om Hvide Sande, for det er sandsynligvis sket af samme Grund, som jeg kun har talt om det. Det er nemlig vistnok sket under Henviisning til den højtærede Indenrigsministers eget Ændringsforslag om denne Bevilling paa 10,000 Kr. I den Skrivelse, som den højtærede Minister under 22. Februar har tilsendt Finansudvalget, staar der: „Der har i Folketinget foreligget Andragender fra skadelidte Lodsejere i Stauning Sogn, Lønborg Sogn, Skern og Hemmet Sogn samt fra 450 Beboere af de sydlige Egne ved Ringkøbing Fjord (Nørre Nebel, Lønne, Sønder Bork og Nørre Bork); i alle disse Sager henvises der til den af Kanal anlæget ved Hvide Sande følgende Forandring af Vandstandsforholdene i Fjorden.“ Jeg betvivler ikke, at den højtærede Minister har Ret i sine Udtalelser, men han vil maaske indrømme mig, at jeg ikke har været uden Hjemmel til at henføre denne Bevilling til Hvide Sande.

Hvad den højtærede Finansministers Udtalelse angaar, skal jeg gerne notere, at han er af samme Mening som jeg, at man ikke kan faa noget som helst Indtryk af noget som helst gennem Tillægsbevillingslovsforslaget. Jeg vilde have, at man skulde gaa en anden Vej, nemlig den at lade Indtægtsbudgettet være ganske urørt, thi det har ikke nogen som helst Interesse at tage endnu et Par Statsvirksomheder med, nemlig Mønten og Justervæsenet, fordi man fra gammel Tid — jeg tror i 40 Aar — har taget Jernbanernes Overskud med i Tillægsbevillingslovsforslaget, hvad der er en ren Anomali. Men hvis den højtærede Minister sagde: Jeg har ikke forhøjet Indtægter, for saa vidt de er bevilgede ved særlig Lov, for det maa vi være paa det rene med, at alle de Indtægter, der kommer ifølge Statsvirksomheder, er bevilgede i Henhold til Lov; men dem, jeg ikke trænger til særlig Indtægtsbevilling for, fører jeg ikke op, og

jeg tror, det bliver meget, meget bedre — det tror jeg ogsaa —, eller maaske det bliver daarligere, naar Statsregnskabet kommer, men jeg vil ikke sige noget om det ene uden at sige noget om det andet, for ellers leder jeg bare paa Vildspor. — Hvis den højtærede Minister sagde det, vilde jeg hellere sige: Budgettets Indtægtsbeløb lader jeg urørt, naar der ikke behøves nogen Bevilling, jeg tager ikke enkelte Poster og forhøjer dem og lader andre være. Naar den højtærede Minister hellere vil gaa den Vej at tage Post- og Telegrafvæsenet og udelade Havnene, ja saa er vi lige vidt, og det er lige uforstaaeligt for os. Hvis vi derimod vidste, at Indtægtsbevillingsbudgetterne blev ikke rørt, men kun Udgiftsbevillingerne, kunde vi afvente Statsregnskabet og holde os til det, naar vi fik Indtægterne at se. Saa vidste vi dog noget mere, end vi nu ved. — At Statsbanernes Udgifter ikke skulde kunne komme paa Tillægsbevillingsloven, uden at Indtægten kom til, vil den højtærede Minister ganske sikkert ikke fastholde, thi der findes paa Tillægsbevillingsloven en hel Række Poster, hvor der er Udgifter uden Indtægter eller Nedsættelse af Indtægter o. s. v. Nej, Statsbanerne har haft disse Udgifter, som der skal Bevilling for, men det nødvendiggør ikke, at der røres ved Indtægtsbevillingen. Den højtærede Minister sagde, at det var, for at det ikke skulde se ubehageligt ud, at de havde haft Udgifterne uden tilsvarende Indtægter, men det er dog ikke nødvendigt at føre disse 3—4. Millioner ind som Indtægt, fordi de 100,000, eller hvor meget det er, bliver ført som Udgift. Det er noget, der sker mange Steder, at man giver Udgiftsbevillinger uden at rette Indtægtsbevillingerne derefter. Jeg tror ikke, det er nogen Nødvendighed for Ministeren at tage Statsbanernes Indtægter med i Modsætning til alle andre Indtægter. Hvis man overhovedet skal reformere paa dette Punkt, for at det kan blive bedre forstaaeligt, end det er, henstiller jeg, at man gaar den Vej, jeg anbefaler, nemlig at lade Indtægtsbudgettet være og saa forklare os det her, som den højtærede Minister har gjort i Dag for en Række Posters Vedkommende, nemlig baade for de direkte og de indirekte Skatters og ogsaa for andre Posters Vedkommende, saaledes at Ministeren siger os, hvad han ved til den Tid, men at man ikke opfører nogle og undlader at føre andre Poster paa Indtægts-siden, saaledes som det er gjort. Ved at følge den Vej, Ministeren agter at følge